

ga gnoja, da lahko vsako četrto leto dobro pognoji svoje travnike. Ako želi kmetovalec vsako leto imeti dobro košnjo, potem mora travnik gnojiti vsako leto. Tu mu pride na pomoč umetni gnoj. Sedaj v jeseni moramo travnike pobranati in pognojiti z Nitrofoskalom Ruše, ki vsebuje dušik, fosfor in kalij obenem. Ako so travniki vlažni, potem moramo najprej izkopati jarek, tako da se lahko voda odteka. Na mokrem travniku ne pomaga nikakšno branjanje in gnojenje. Z jesenskim obdelovanjem travnikov dosežemo prvo to, da zravnamo površino travnikov in krtine. Nadalje rušo z ostriimi zobmi brane raztrgamo in na ta način se omogočuje pristop zraka v zemljo.

Nadalje lahko travnik, ki je dobro pobranan, v mnogo večji meri upija padavine in na ta način preskrbi sebe z dovoljnimi množinami zimske vlage, tako da spomladi, oziroma poleti, ko nastane suša, lahko korenje od trav še vedno vrskava dovoljno vlage. Zelo dobro je tudi, ako se travnik pognoji z apnenim dušikom. Seveda se mora v tem slučaju za polno gnojenje poleg apnenega dušika rabiti tudi fosfatno in kalijevo gnojilo, če hočemo doseči popoln uspeh. Do pred kratkim je veljalo pravilo, da se travnike ne gnoji preveč z dušikovimi gnojili, ker se na ta način zmanjša sestavina ruše v odstotkih detelje. Novejši mnogoštivni poskusi pa so dokazali, da temu ni tako. Travnike pognojimo z apnenim dušikom in seveda tudi z vsemi ostalimi potrebnimi gnojili. Razvijajo se visoke, srednje in nizke trave, procent detelje pa nikakor ne nazaduje. Travnik, gnojen z apnenim dušikom, da mnogo dobrega sena, v katerem je procent beljakovine mnogo večji. Ravno beljakovine pa so za hrano živine velike važnosti.

Torej, kmetovalec, ako želiš pridelovati mnogo krepke hrane za tvojo živino, potem ne zamudi sedaj v jeseni svojih travnikov pobranati in jih dobro pognoji!

Domači hranilniki so res najprikladnejše sredstvo za vzgojo k varčnosti v družini. To je prav dobro razloženo v današnjem članku: »Praznik varčnosti«. Vprašate se, kje pa naj dobimo take domače hranilnike? Pojdite v hranilnico in posojilnico in zahtevajte jih. Radi vam jih bodo dali, če jih nimajo, jih bodo pa takoj naročili pri Zadružni zvezi v Ljubljani.

*

Cene in sejnska poročila.

Kolje za sadna drevesa in vsake vrste rezan les proda Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

◆

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 25. oktobra 1930 so pripeljali šperharji na 50 vozeh 126 komadov zaklanih svinj: kmetie 23 voz krompirja, 2 voza čebule, 46 zelja, sena in slame ni bilo. Svinjsko meso je bilo po 15—27, špeh 17—20, krompir 0.75—1.50, čebula 2—2.50, zelje 0.75—1, pšenica 2—2.50, rž 1.75, ječmen 1.75, oves 1.25—1.50, koruza 2, ajda 1.50, ajdovo pšeno 5, proso 2.50, kokoš 30—40, niščanci 25—70, raca 25—40, gof 60—70, puran 1.75.

55—80, divji zajec 30—40, surovi kostanj 2—2.50, pečeni kostanj 6, jabolka 3—6, hruške 5—10, grozdje 5—12, mleko 2—3, smetana 12—14, surovo maslo 36, jajca 1.25—1.75, med 15—18 Din.

Mariborsko sejnsko poročilo. Na svinjski sejm dne 4. oktobra 1930 se je pripeljalo 299 svinj, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari eden po 90—100 Din, 7—9 tednov stari po 150—200 Din, 3—4 meseca stari po 250—300 Din, 5—7 mesecov stari po 400—450 Din, 8—10 mesecov stari po 540—650 Din, 1 leto po 900—1000 Din, 1 kg žive teže 10—13 Din, 1 kg mrtve teže 15—17 Din. Prodalo se je 216 komadov.

Gospodarji, gospodinje, pozor! Kakor vsak leto, tako si morate tudi letos nabaviti topla oblačila. Da pa dobite po znižani ceni, se oglasite v trgovini Mira Penič, Maribor, Vetrinjska ulica 9 (preje pri zadruži). — Tam dobite dobro kmečka blago, kakor: vseh vrst štofe, močno hlačevino, različno platno, blago za ženske plašče in obleke, močne parhanke in flanele, štrikane robce (freče), moške, ženske in otročje jopicce, najnovejše svilene robce, posteljne odelje, koce. — Nadalje dobite najmočnejše podplate, nepremočljivo usnje in prima boks, kakor tudi špecerijsko blago in umetna gnojila. 1320

Listnica uredništva. J. J., Sv. Jurij ob Ščavnici: Vaš dopis vsebuje mnogotero resnico, je pa pisan tako, da ga ne moremo objaviti, ker ne bi zagledal belega dne. — Pesnica: Ker se niste podpisali in torej ne vemo, od koga je dopis, nismo mogli objaviti ne prvega ne drugega dopisa.

DOPISI

Razvanje pri Mariboru. Neznano kam je odšel leta 1904 rojeni in v občino Ceršak prijednostni Rošker Ivan, kateri je bival pri svoji sestri v Razvanju. Imenovan je majhne posestave, je gluh in težko govori. Obleke in dokumentov nima pri sebi, tudi je bil bos. Obliko je imel sivo ter moder klobuk. Odšel je 1. septembra, dosedanje poizvedovanje za njim je ostalo brezuspešno.

Remšnik. Še se spominjamone nesrečne noči od 18. na 19. julija 1930, ko je zgorelo stanovanjsko poslopje tukajšnjega gostilničarja gospoda Jurija Gröglja. Točno tri meseca in dan pozneje pa smo imeli priliko prisostvovati prisrčni slovesnosti. Čeravno je bilo mnogo težkoč, je postavil gospod Grögl na ruševinah lepo novo stavbo z malo dvorano in udobnimi gostilniškimi prostori. Velikega pomena za Remšnik je, da smo dobili novo, udobno gostilno, ki je sedaj, ko prihaja vedno več izletnikov k sv. Pankraciju na mejo, edina v bližini cerkve. Slavnost je otvoril tukajšnji šolski upravitelj gospod Beloglavac, ki se je v imenu gospoda Gröglja prisrčno zahvalil gasilcem za požrtvovalno delo in trud, vič. g. župniku Vidu Pauliču za dobrotno naklonjenost, ki so jo uživali pri njemu, ko so delali novo stavbo, in občini za ljubezljivo skrb v prvih časih nesreča. Končal je govor z željo, da bi bila sreča v novi hiši in vsem, ki bodo v njej bivali. Nato je vič. g. župnik blagoslovil novo poslopje ter želel vsem srečo in mir v novi hiši. Udeleženci, ki so prispevali od blizu in daleč, so se zabavali pozno v noči. Saj je pa tudi neutrudljivo igral »Šramljvarete« iz Marenberga v dvorani, kjer je bila vinska trgatev, prva na Remšniku. Vrteli so se celo do jutra. Gospodu Gröglu pa želimo mnogo sreča in blagostanja v novem njegovem posloplju!

Selnica ob Dravi. V Selnici ob Dravi je letos, kakor vsako leto, bratovska nedelja po Spominu vernih duš, to je letos dne 9. novembra.

Krasne kodre

neomejeno trajne pri vlažnem zraku ali potenju dosegajo dame in gospodje brez škarj kodralk s Helo-Kodralom. Tudi najlepši hubikopf se polepša s Helo, ker je nepotreblja vsaka ondulacija. Velik prihranek na česu in denarju, pospešuje rast las. Vaša podoba Vas bo iznenadila. Tako po uporabi obilo onduliranih kodrov krasne frizure. Mnogo zahvalnic. Posebno gledališke umetnice so polne hvale. Cena 12 Din, 3 steklenice 25 Din, 6 steklenic 40 Din. — Dr. Nic. Kemeny, Košice H., poštni predel 12/223, Čehoslovaško. 1294

Vurberg. Naš šolski upravitelj gospod Matjer Srečko je bil odlikovan z Jugoslovansko krono V. reda. Čestitamo! — Kakor smo zvezdeli, se namerava v našem kraju uvesti kmetijsko-nadaljevalna šola, kar bi bilo pač zelo priporočljivo. Za udeležence bo pouk, ki se začne meseca novembra, brezplačen. Uvideli smo posebno letos, ko nas je Bog obdaril z bogato letino, da se bo treba malo več pobrigati in zanimati za gospodarstvo, kar posebno velja za vas, mlajše fante, kot bodoče gospodarje!

Zamarkova pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. V najlepši mladosti 22 let je umrla v petek dne 18. t. m. Amalija Zugman, kmetska hči iz Zamarkove. Jetika je končala njeni mlado življenje. Vso dolgobolezen je potrežljivo prenašala in nikomur ničesar potožila. Drago tovarišico in prijateljico homo težko pogrešali! Ločitev je težka, a upanje nas tolaži, da se enkrat vidimo nad zvezdami. Staršem in bratom, sestram in sorodnikom izrekamo tem potom naše sožalje! Pogreb rajne je bil dne 20. t. m. od hiše žalosti k Sv. Lenartu v Slov. gor., kamor jo je spremljala obilna množica na farno pokopališče k večnemu počitku. Prislovesu od hiše in pri odprttem grobu je teklo obilno solz v dokaz, kako je bila rajna zelo priljubljena. Počivaj mirno, draga Malka, dokler te trobente glas ne zбудi k večnemu življenju!

Ormež. Ko so popravljali našo župno cerkev, je bil marsikdo radoveden, koliko časa že cerkev stoji, kaj to in ono pomeni in podobno. Naslednje vrstice naj zadovoljijo to upravičeno radovednost. Prvotna cerkev je stala že okrog leta 1271 na istem prostoru kakor sedaj. Pozneje so jo podrli, sezidali večjo, prizidali stransko kapelico, vse v gotskem slogu s šilastimi okni in rebrami na stropu. V dolžini kapelice je cerkev stala vsaj že ob času, ko je Krištof Kolumb odkril Ameriko. Ker pa je cerkev postajala premajhna, so jo podaljšali proti zapadni strani, prizidali novi zvonik, to se je zgodilo leta 1591. Ta letnica je vdolbena na obod pri glavnem vhodu. — Iz šilaste oblike glavnega vhoda se da sklepali, da so ta vhod kar prenesli od prejšnje cerkeve. Od takrat naprej se stavba ni več premenila in povečala, le oblika strehe na cerkvini zvoniku se je nekaj spremenila. Leta 1736 je bila cerkev slovesno posvečena, torej bomo obhajali kmalu 200letnico te slovesnosti. Cerkev je bila poslikana znotraj prvič l. 1809 spredaj in na vmesnem oboku, kjer je slika zadnje večerje, 4 leta pozneje pa še v ladiji. Mnogo žalosti in gorja je doživelna naša cerkev in ljudje, ki so v njej iskali tolažbe. Najhujši so bili časti, ko so Turki, turško-ogrski roparji in divji Kruci tod pustošili in morili. Prvikrat je stopilo turško kopito na štajerska na rayno v ormoškem okraju po nesrečni bitki pri Nikopolju leta 1396. In potem še v letih 1479, 1483, 1532. Leta 1605 so turško-ogrski roparji vložili v cerkev, razbili tabernakelj, posvečene hostije požgali, cerkveno posodo in opravo odnesli in napravili tako škode do 500 goldinarjev tedanje veljave. Sto let pozneje, leta 1704, so Kruci oplenili in zafagli mesto, cerkvi, se zd, niso napravili ne-